

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 4/10/2010 Το τελευταίο ταγκό στο Παρίσι Μπερνάντο Μπερτολούτσι
- 11/10/2010 Το μυστικό στα μάτια της Χουάν Χοσέ Καμπανέλα
- 18/10/2010 Αταλάντη Ζαν Βιγκό
- 25/10/2010 Το πνεύμα του μελισσιού Βίκτορ Ερίθε
- 1/11/2010 Η νύφη της θάλασσας Κέρεν Γιεντάγια
- 8/11/2010 Ο πατέρας των παιδιών μου Μία Χάνσεν Λέβε
- 15/11/2010 Σύντομη Συνάντηση Ντέιβιντ Λιν
- 22/11/2010 Χωρίς όνομα Κάρι Φουκουνάγκα
- 29/11/2010 Τα κόκκινα παπούτσια Μάικλ Πάουελ - Έμερικ
- 6/12/2010 Γουέντι και Λούση Κέλι Ράιχαρτ
- 13/12/2009 Ένας προφήτης Ζακ Οντιάρ
- 20/12/2010 Στρέλλα Πάνος Κούτρας
- 10/1/2011 Είμαι ο έρωτας Λούκα Γκουαντανίνο

ΓΟΥΕΝΤΙ ΚΑΙ ΛΟΥΣΙ - WENDY AND LUCY

Σκηνοθεσία: Κέλι Ράιτσαρντ

Σενάριο: Τζόνathan Ρέιμοντ

Ηθοποιοί: Μισέλ Γουίλιαμς, σκυλί Λούσι,
Γουίλ Πάτον, Γουόλτερ Ντάλτον

Χώρα: ΗΠΑ (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 80΄

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Βραβείο Russell Smith στην Κέλι Ράιχαρτ, Dallas-Fort Worth Film Critics Association το 2008
- Βραβείο Online Film Critics Society στην Μισέλ Γουίλιαμς Πρώτου Γυναικείου Ρόλου
- 2 Βραβεία Toronto Film Critics Association
- * Καλύτερης Γυναικείας Ερμηνείας στην Μισέλ Γουίλιαμς
- * Καλύτερης Ταινίας στην Κέλι Ράιχαρτ
- Πολλές υποψηφιότητες σε διάφορα Φεστιβάλ

Ένα οδοιπορικό τρυφερής ανθρωπιάς!

Η απέρριπτη ταινία της Κέλι Ράιχαρτ βάζει το θεατή να πάρει μια βαθιά ανάσα και να σκεφθεί πως η ανθρώπινη περιπέτεια είναι ένα ατέλειωτο θαύμα.

Η Wendy Carol κατευθύνεται προς το Κέτσικαν της Αλάσκας προκειμένου να κερδίσει κάποια χρήματα εργαζόμενη κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού σε μια κονσερβοποιία ψαριών και να ξεκινήσει εκεί μια νέα ζωή. Τη συνοδεύει η σκυλίτσα της, Lucy. Όταν το αυτοκίνητό της χαλάει στο Όρεγκον, η ευθραυστη οικονομική της κατάσταση καταρρέει και η Wendy έρχεται αντιμέτωπη με μια σειρά δύσκολων αποφάσεων.

Ένα ταξίδι χωρίς σαφή σκοπό, όμως με συγκεκριμένο προορισμό: την ελευθερία που δίνει το έσχατο σύνορο - η Αλάσκα. Μια σκληρή όσο και ευαίσθητη κοπέλα, η Wendy, η πιστή μα απρόβλεπτη σκυλίτσα της, Lucy, και ένα σαραβαλιασμένο αυτοκίνητο διασχίζουν την Αμερική αναζητώντας την ξεγνοιασιά που δίνει η απουσία δεσμεύσεων. Όμως η τύχη παίζει σκληρά, ειρωνικά παιχνίδια

στην ασυμβίβαστη Wendy: Στην αναζήτηση της ελευθερίας, βρίσκεται πιο εγκλωβισμένη από ποτέ σε μια κωμόπολη της 'βαθιάς' Αμερικής, φυλακισμένη με αόρατα κάγκελα μέσα στα όρια μιας πόλης που εκπροσωπεί όλα αυτά από τα οποία θέλει να φύγει μακριά. Συνεχόμενες αναποδιές την αναγκάζουν να μείνει καρφωμένη σ' ένα μέρος που δεν τη χωρά, μα εκείνη τις αντιμετωπίζει υπομονετικά και με επιμονή, μέχρι τη στιγμή που δε θα αντέξει άλλο, θα ξεσπάσει, και τελικά θα αναγκαστεί να συμβιβαστεί: γιατί εντέλει υπάρχουν δεσμεύσεις στις οποίες αναγκαζόμαστε, έστω και ασυναίσθητα, να υποταχθούμε.

Μια απλή ιστορία, με λιτή κινηματογράφηση που στηρίζεται στην πρωταγωνίστριά της (έκπληξη η Michelle Williams που κρατά ολόκληρη την ταινία με την ερμηνεία της) και καταφέρνει έτσι να αποτυπώσει με ακρίβεια τις εντάσεις και τις εσωτερικές συγκρούσεις.

Η Κέλι Ράιχαρντ είναι από τις περιπτώσεις του αμερικανικού σινεμά που αξίζει να σταθεί κανείς. Κάκιστα, το έργο της δεν έχει προβληθεί στη χώρα μας, ενώ άλλων εντυπωσιακών και τυχάρπαστων συμπατριωτών της κατέχει τη μερίδα του λέοντος στις αίθουσες και τα εγχώρια φεστιβάλ.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση μια γυναίκα και ο δρόμος. Μπορεί και το αντίθετο. Η αντιστροφή της γκονταρικής ρήσης. Η φύση και ο άνθρωπος. Ένα ανθρώπινο όν που δεν ανήκει πουθενά. Η

ιδιοκτησία είναι μια αυταπάτη. Μια γυναίκα ρεζέρβα. Που ξεμένει στο κάπου και το περίπου. Μια ηρωίδα παρατηρητής και συνάμα οδοιπόρος.

Η Μισέλ Γουίλιαμς αναλαμβάνει θαρραλέα να παίξει κουτσό με τον στατικό κορεσμό της εποχής μας. Ποιος την ψάχνει; Κανείς. Τι ψάχνει; Το σύντροφό της, ένα σκύλο. Η μοναξιά έχει εύρος και κάνει θόρυβο. Τα κουρέλια δεν τραγουδούν πια.

Στηριγμένη σχεδόν εξ ολοκλήρου στις πλάτες της Μισέλ Γουίλιαμς, η τρίτη μεγάλου μήκους ταινία της Κέλι Ράιχαρντ «Γουέντι και Λούσι» («Wendy and Lucy», ΗΠΑ, 2008) περιγράφει τη δραματική ιστορία μιας άπορης αλλά ανεξάρτητης κοπέλας, της Γουέντι (Γουίλιαμς), και της σκύλας της, της Λούσι. Διασχίζουν την Αμερική με προορισμό την Αλάσκα αλλά κάπου στο Ορεγκον οι φίλες θα χάσουν η μία την άλλη επειδή η Γουέντι παρανόμησε για να βρει τροφή στη Λούσι. Η προσπάθειά της να την ξαναβρεί αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της ταινίας.

Δοσμένα με οικονομία και χωρίς ιδιαίτερους μελοδραματισμούς, όλα τα παραπάνω λειτουργούν σε ένα πρώτο επίπεδο. Το δεύτερο επίπεδο είναι το καθαρά πολιτικό: η Ράιχαρντ, με μικρές φίνες πινελιές και μέσα από εύστοχες λεπτομέρειες, ακτινογραφεί μια ολόκληρη κοινωνία σε αποξένωση και απόγνωση. Ενώ δεν εξηγούνται πολλά για το παρελθόν της Γουέντι, αντιλαμβάνεσαι γιατί θέλει να απομονωθεί στην Αλάσκα. Επειδή δεν αντέχει τον εγκλωβισμό σε μια κοινωνία αντιπαθητικών ανθρώπων, από τον μηχανικό αυτοκινήτων ως τον υπάλληλο του σουπερμάρκετ που την έπιασε να κλέβει. Η περίπτωση του τελευταίου παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί είναι συνομήλικος της Γουέντι και δεν έχει κανένα νήμα επικοινωνίας μαζί της. Αντιθέτως, συμπεριφέρεται σκληρότερα και πιο συντηρητικά από τον προϊστάμενό του όταν χρησιμοποιεί το επιχείρημα «των κανόνων που πρέπει να τηρούνται». Την ίδια ώρα όμως η Ράιχαρντ βρίσκει αχτίδες φωτός στον φτωχό γεροσεκιούριτι ο οποίος βγάζει από το κομπόδεμά του λίγα χρήματα για να βοηθήσει τη Γουέντι, προσφέροντάς της ακόμη και το κινητό του. **Εν ολίγοις μια «μικρή», ανθρώπινη ταινία που αποδείχθηκε μεγάλη έκπληξη του ανεξάρτητου αμερικανικού κινηματογράφου.**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ
ΤΟ ΒΗΜΑ

Απλή ιστορία μέσα από την οποία περνάει η καθημερινότητα της ζωής με μικρά περιστατικά που αναδεικνύουν το μεγάλο. Με τους κακούς αλλά και τους καλούς ανθρώπους, όπως εκείνος ο γερο-σεκιουριτάς με τα δεμένα σε κότσο μαλλιά του -παραπομπή ίσως σε κάποιο αντισυμβατικό παρελθόν- που τη βοηθάει όσο του επιτρέπει και αυτού του δύσκολη οικονομική του κατάσταση.

Ή εκείνη η συγκλονιστική σκηνή με τον τρελό τη νύχτα στο δάσος που κοιμάται η Γουέντι και που περνάει νομίζω στο πάνθεον του παγκόσμιου κινηματογράφου.

Μια ταινία που αξίζει να την δει κανείς όχι μόνο γιατί είναι ένα γοητευτικό ρόουντ μούβι, αλλά γιατί είναι μία ανεξάρτητη παραγωγή με απλή φωτογραφία και φυσικούς ήχους, μακριά από τις θορυβώδεις και καταγιστικές υπερπαραγωγές του Χόλυγουντ. Ένας μινιμαλισμός στην υπόθεση και στα μέσα που πολλές στιγμές σε κάνει να σκέφτεσαι τον Περσικό κινηματογράφο. Ίσως να συμβαίνει δηλαδή εδώ αυτό το πρωτοφανές: η επιρροή του μητροπολιτικού κέντρου της 7ης Τέχνης από τη φτωχή περιφέρεια! Το μπαλόνι, το παπούτσι, το τετράδιο και τα

άλλα απλά θέματα που διαχειρίζεται ο Κιαροστάμι και οι συμπατριώτες του, εδώ έχουν αντικατασταθεί από το σκυλάκι τη Λούσι.

Μια ταινία που αξίζει να τη δει κάθε άνθρωπος που αγαπάει το σινεμά στην απλή του μορφή, και θέλει να στηρίξει τις ανεξάρτητες παραγωγές που πάνε κόντρα στα μεγαθήρια του παγκόσμιου κινηματογραφικού κατεστημένου!

ΚΕΛΙ ΡΑΪΧΑΡΤ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

River of Grass (1994), Ode (1999), Then a Year (2001), Travis (2004), Old Joy (2006), Wendy and Lucy (2008), Meek's Cutoff (2010).

